

פ ר ו ט ו ק ו ל מ.ס. 3

מישיבת ועדת הכספים, שהתקיימה ביום ששי,
כ"ג בשבט תשל"ד - 15.2.74, בשעה 10.00.

(בתל-אביב, בבנק ישראל)

נ ו כ ח י ם - חברי הוועדה:

י: קרגמן - היו"ר
ש: ארליך
מ: ארנס
י: בדר
מ: ברעם
צ: גרשוני
ש: לורנץ
א: מלמד
ע: פיינרמן
ש: י. פלומין
ג: פת
ח: קורפו
נ: קצב
מ: שחל

מוזמנים:

שר השיכון - ז. שרף

ד: אלפנדר
י: שטראוס
י: שטיינר
ד: ויינשל
- משרד השיכון
" " -
" " -
- משרד האוצר

מזכיר הוועדה:

א. קרשנר

היועץ הכלכלי לוועדה:

א.נ. פלוג

ר ש מ ה :

שולמית פרג

בסדר-היום:

תקנות החיילים המשוחררים (חביעת זכות לעדיפות
ולהגדלת הלוואה לצרכי שיכון), תשל"ד-1974
(מכתב שר האוצר מיום יח' בשבט תשל"ד - 10.2.74).

היו"ר י. קרגמן:

אני פוחד את הישיבה.

אנחנו נשמע היום תשובותיו של שר השיכון.

שר השיכון ז. שרף:

אנחנו הגשנו לחברי הוועדה נייר צהוב ונייר ירוק, בהם אנחנו מסבירים את הזכויות והסדורים שהיו ביחס להלוואות שנלווה ע"י משרד השיכון. יש גם נייר לבן המראה על צפיפות הדיור, שהוא +3, שמזכה הלוואה בתנאים מיוחדים.

מר אלפנדר, שהוא סמנכ"ל משרד השיכון.

ישיב על השאלות הטכניות.

הערה: ח"כ פת דרש צמצום וכו' - בענין זה של הלוואות הונהג שלגבי זוגות צעירים, הם מקבלים ישר מהמשרד הראשי תשובה, וכן מכוונים אותם לאיזה בנק עליהם לפנות, ועל איזה סכום הם זכאים. נוסף לזה, יש להם זכות לחזור למשרד שלנו ולערער.

ד. אלפנדר:

בראשית השנה התחלנו בהרשמה מוקדמת. ברגע שזכאותו של אדם חלה, הוא מקבל סיוע. אנחנו למעשה פהסמנו את הקבוצות הזכאיות. בעבר היה נהוג כך, שהיה צריך לבוא למשרד השיכון, ולדבר אתנו. אבל פסקנו שיהיה אחרת. אנחנו מודיעים ישירות מיהו הבנק שעליו לפנות, ושם הוא פורע את ההלוואה. כתוצאה מכך, ניתן היה לפשט את הסיוע. אם מישהו היה זכאי ל-10% הלוואה, אז הוא הולך לבנק, ושם הוא מקבל את האחוז הנוסף. כלומר, הוא פונה לאותו בנק ואומר להם "קבלתי הודעה על כך שחתנו לי 10% נוספים". הפקיד מאורגן כבר לכך.

קודם כל, האיש חייב להיות זכאי, ולאחר הזכאות הוא מקבל מה שגאמר לו לקבל. וזאת לאחר שמודיעים לו שהוא שייך לקבוצה איכס, ושם הוא מקבל גם את מה שהוא רוצה כאחוז נוסף. כלומר, הולכים לבנק פעם אחת, עם הודעה שהוא זכאי ל-40 אלף ל"י, לדוגמה, ושם הוא גם מקבל את האחוז הנוסף שהוא צריך.

ב-800 ומעלה נקודות יכולים לקבל הלוואה של עד 35 אלף ל"י, ואחרים לא יקבלו. בתאום עם שר האוצר הוסכם להרחיב את מסגרת הזכאות לאלה שהם מתחת ל-800 נקודות.

הקבוצה הנמוכה ביותר זכאית לקבל 25 אלף ל"י הלוואה, ברביית של 11% לתקופה של 15 שנה.

דברים אלה מופיעים בדף הירוק. תוכלו לראות את הפרטים שם. זה מסתכם ב-18 אלף איש.

מי שנמצא בעיריית פיתוח, אז הסיוע ניתן לו שם, והוא שיינו חייב לבוא עד המרכז.

היתה לנו תכנית שהיינו צריכים להפעיל אותה ערב המלחמה, וזה מבחינת הפישוט. אני חושב שזה אחד המקרים שבו אדם יודע מה הם הקריטריונים, הצפיפות לפי המטרים וכו'. הוא יכול ללכת לבנק "טפחות", ולקבל הלוואה של עד 70 אלף ל"י בתנאים אלה הוא גומר את הטיפול.

במסגרת זו יכולים לקבל החיילים גם את הדברים האחרים. הטיפול בכל אלה יהיה יותר מהיר.

הסל הכולל הוא 2000 נקודות, וזה מתחלק כדלקמן: 10% זמן הנשואין - 10%; גודל משפחת הזוג - 10%; צפיפות הדיור - 20%; הנאי המגורים (עם הורים) - 10%; מצב הדירה - 7%; הכנסה לנפש - 28%; גודל משפחת הבעל - 4%; מספר אחים-אחיות מתחת לגיל 21 - 5%; הגרים בפועל בדירת הורי הבעל - 5%; גודל משפחת האשה - 4%; מספר אחים-אחיות מתחת לגיל 21 הגרים בפועל בדירת הורי הרשה - 5%.

שר השיכון ז. שרף:

ההצעה שהובאה לוועדה נוגעת בנקודה

מאד ספציפית, והיא בהסדרים של מתן

הלוואות לחיילים חוזרים וביחס קטן בסכומים לעומת חבריהם שלא

שרחו בצבא.

הועלו שאלות שהזכירו לי את הבירור

של תקציב משרד השיכון, הגידול מתרכז בשלושה מחוזות - במרכז, בחיפה

ובירושלים, אם כי חלקם של שלושת המחוזות הללו ירד. אבל הגידול

מתרכז בלושה המחוזות האלה.

אנחנו אומרים שמחוז הצפון, שהוא גבול

לבנון, סוריה וירדן, עד לנקודה של קו שביתת הנשק בדרום; בדרום -

הגלבוע והכרמל עד יקנעם; במזרח - מינעם, מזרחה לחיפה והקריות,

עד חוף הים ונמשך עד לגבול לבנון. זה מחוז המקיף את צפת וטבריה,

בתוכה ההתיישבות היהודית שלא נפסקה במשך 400-500 השנים האחרונות;

ראש-פנה שבה היתה ההתיישבות מלפני 90 שנה בערך; כפר גלעדי והערים

החדשות, קריית שמונה עד בית שאן, כל עמק יזרעאל המזרחי והמערבי

והערים החדשות נצרת מגדל-העמק כרמיאל עכו נהריה. בכל המחוז הזה

יהיו הערבים ברוב בשנת 1977, וזה רק ע"י גידול טבעי.

על אף כל מאמצי ההתיישבות וההתנחלות בבנין

ערים, ואפילו הליכה לערי הפיתוח - מעדיפים את הדרום על פני צפון

הארץ. דהיינו - כל הנגב, דרומה ואחרי באר-שבע. מעדיפים ללכת

לערים הדרומיות האלה יותר מאשר לערי הצפון. גם העולים, שמעוטם

הולך לערי הפיתוח, אז מעוטם שכמעוטם הזה הולך לצפון. אני רואה את

זה כבעיה לאומית מדרגה ראשונה. המאבק שלנו עם הערבים יכול להיות

לא רק מאבק צבאי, שכן גם הגליל איננו בכיסנו. זה נתון כאובייקט

למאבק.

הגידול הטבעי של הערבים עלה ---

מ. ארנס:

שר השיכון ז. שרף:

בצפון הוא יותר גבוה. הנה, בנינו עיר

- את נצרת עלית - השקענו שם כמה מיליארדים,

והגידול הטבעי של נצרת תחתית שווה לכל מה שחשבנו פלוס הריבוי הטבעי

של נצרת עלית. ההפרש נשאר אותו הפרש.

לח"כ שערך, הסוען שצר יך לשנות את

החוק: - כאשר ישנו את החוק, אז ישנו. אבל נחוץ לשנות גם את

הניקוד שטר אלפנדרה מסר עליו. אנחנו נוסיף נקודות לחייל המשוחרר.

לדעתי, זה לא לפי רוח החוק, שכן סעיף 11(ב) של החוק אומר: "היה

מועמד לשיכון חייל משוחרר וכו', לפי הכללים והנוהלים הנהוגים ---"

החוק נחקבל בסוף דצמבר בכנסת, ליתר דיוק - ב-ל' בכסלו תשל"ד - 25.12.73.

החוק אומר במפורש, שכאשר הקריטריונים

שווים, אז עדיף החייל המשוחרר. הוא בשוף פנים ואופן אינו אומר

שצריך לקבוע קריטריונים שונים. אבל הוא, החייל, עדיף בגודל ההלוואה

ועוד. ואת זה החוק איננו דורש.

הוא הדין ביחס למכירות. פה הוצע ע"י

כמה מחברי הוועדה משהו, אבל סעיף 11 אומר בפירוש שההעדפה הזו תלה

(מצטט) יש לספק דירת בבעלות, בחברה לדורות, או לתת הלוואות

לצרכי שיכון או איזור מתאים וכו'. כלומר, במקרה שיש דירות בשכירות,

לשנים שווים, אז עדיף החייל.

ע"י חברת עמידר, ועכשיו גם הסוכנות

היהודית, מחזיקים 120 אלף דירות בשכירות. יש מהם שיוצאים, ויש

שנכנסים לדירות, ושם תהיה גם כן עדיפות. יצאו הוראות בענין זה,

ולא הייתי מוסיף על המכשירים האלה עוד מכשיר אחד.

גם עכשיו אני לא יכול להשיב לבקשתו של

ח"כ ארנס לגבי הביקוש מול ההיצע, כי עצם החוק הזה פותח ביקוש נוסף.

בגלל מודעות ההפנייה למשרד השיכון, פונים אלינו חיילים בקשה לצפיפות, לדירור פגום.

כיצד נודע לנו מה גודל הבעיה? - אנחנו רכנו הרשמה בסוף/1970, בסוף 1971 ובסוף 1972. בקשנו לדעת כמה זוגות נישאו ב-1970 וב-1971, וקבלנו נתונים מרגיעים, כי הסדורים שלנו עונים על הבקוש. המצב הוא כזה, שהחל מ-1971 חלה עליה של הדירות, והבעיה היתה נעוצה בהפרש שבין עלות מחירי הבנייה ובין עליית ההכנסות. זו בעיה שבה מתלבטת ארצות הברית של אמריקה. ע"י תיעוש מתקדם הגיעה לכן שהעקומה של הוצאות הבנייה היא מתחת לאיכס המחיה. פרט לסנדינביה וגרמניה, גם אצלנו מצב זה הולך ונעשה יותר קשה משנה לשנה, והגענו לרביית נמוכה של 3.5% על הלוואות. זו רביית שלילית, שכן יש בזה הוצאות טיפול של 200%. למעשה, הגענו לזה בגלל כל המצב הזה שיש בארץ. הוצאה היא שהביקוש מקיף יותר ויותר, ופונים אלינו יותר ויותר. 60% של אותו סקר שהזכרתי רכשו דירות בעזרת המדינה.

כיום המצב שונה. הוצע פה שהמענק יינתן ב-12 מאות 18 חודשים. ההבדל לא יכול להיות גדול, כי נותנים הוראה לבנק, וזו הרימת נכונה. לדעתי, כך זה יכול להתקבל. ב-12 חודשים ישלם החייל רק מחצית המשכנתא, ואם המחצית השנייה ישלם האוצר לבנק.

כמה מחברי הוועדה אמרו שצריך לקבוע קדימונות בבנייה, וכך מה עליך ומה לא עליך: למעשה, אנחנו עסקנו בוויסות הבנייה בשנתיים וחצי האחרונות, וזכיתי להיות יושב ראש של שתי ועדות שהוקמו לצורך זה, ובהתאם להחלטת המשלה זה נעשה. לכן אני לא מאמין שאפשר להגיע בעדיפות ללא משרד החולש על הבנייה כולה, כפי שזה קרה בחקלאות. אילו לא כל הדברים היו מרוכזים במשרד אחר או כל אחד היה מגדל שמה שהיה רוצה. כפי שיש משרד לחקלאות, או משרד לחינוך, כך צריך להיות משרד שיחלוש על הבנייה כולה. אחרת לא יהיו סדרים נכונים בענף הבנייה. זו דעתי. ואינני מוסיף נימוקים שיש חולקים עליהם. (י. בדר: האם אתה בעד 25% במקום 10%?)

אני מודה לך על שהזכרת לי דבר זה. אבל השאלה היא, האם אנחנו מחלקים כסף? חיילים יצאו למלחמה, היו כאלה שחזרו פצועים, נכים ועוד, על כאביהם וסבלותיהם, נהיו כאלה שלא חזרו ושנשארו משפחותיהם - הרי אין פיצוי כספי לכל מה שפגד עליהם. כמובן שחזרו גם בריאים ושלמים. מכל מקום, אלה הם דברים שאין להם שעור. אחת לא יכול לפצות אדם שראה את חברו במותו. האם יש לזה פיצוי? 25%? 10%?

אנחנו נותנים כסף כדי להגיד שבטכום זה יפוצה עבור ההפסד שהיה לו. אם הוא נפגע, אז קיים לשם כך משרד הבטחון. ואם הוא נפגע בנפשו, הרי שאין לזה פיצוי כספי. לדוגמה: אדם יכול היה לרכוש דירה לפני 4 חודשים, אבל הוא היה בצבא ואשתו לא טיפלה בדכישת הדירה. לכן אנחנו מחזירים לו בדרך זו, ע"י העדפה אנחנו משדורים אחרים, ואנחנו נותנים לו סכום יותר גדול. חייל משוחרר אם סבל בהשקעה שרצה לעשות, אז צריך לעזור לו. אם הוא עזבאי, אז צריך לתת לו; אם זה שכיר שהפסיד - אם הוא הפסיד בלימודים, ואם זה באמון מקצועי - אז צריך לעזור לו. ההנחה היא, ההפסד שנגרם לחייל. החוקק קבע שההנחה היא שהפסיד, ולכן צריך לתת לכולם.

היר"ר י. קרצמן: אני רוצה להעיר, כי בשבוע הבא אנחנו דנים באמצעות נוסף, ויש בזה חלק של מקצב בטחון. אבל יש גם דברים אחרים כמות: שיכון, ואז אנחנו נחזיקו בבעיות אלה. לכן אני מציע להתרכז בעניין האחרים ובמענק, ובשבוע הבא יהיו לנו כל הסעיפים האלה. לכל חבר ועדה תהיה הזדמנות לדבר על בעיית השיכון בכללותו.

ש. לודניץ: אינני יודע מהי הדברית האלה הוכנסו. בינתיים עלו המחירים, לכן הם אינם ריאליים. אם אומרם שדירה בראשון-לציון עולה מכסיומם 90 אלף ל"י, ובירושלים - 110 אלף ל"י, הרי פירוש הדבר שאנחנו מגבילים אותו ולא מאפשרים לו לרכוש דירה.

היו"ר י. קרגמן: מה זה שייך לתקנות אלה? זהו חומר אינפורמטיבי.

מ. ארנס: אני דווחה להודעה לכוונת השר על ההסבדים שנתן. אבל אני חושב שכל החומר שהוגש לנו, איננו מספיק ולא מאפשר לאשר את זה.

יש אינפורמציה האומרת שצריך להגדיל את המינימום. לפני שהודעה הזו יכולה לאשר מה שכתוב פה אנחנו צריכים לקבל הערכה כמה זה יכול לעלות למדינה. נדמה לי, כי מותר לוועדה להסכים שאין לאשר מבלי להעביר בכמה זה יעלה.

מ. שחל: מה קורה אם חייל שמתקשר בחוזה ורוצה להוציא נוספת, האם הדבר ניתן לו? הוא חתם על חוזה, ורוצה לנצל את הזכות הזו.

נאמר שהוא פיגד בחשלוט - מה קורה במקרה כזה? מה קורה לרביית כתוצאה מכך? יש מקרים שהובטח שלא תהיה הצמדה, אבל חובעים את זה ממנו.

צ. גרשוני: האם זה לפי התכנית צפוי דיוור? מה שניתן לחיילים משוחררים? אני חושב שזו התכנית שעליה הוחלט. יש בזה לא זוגות צעירים בלבד. אבל היכן הם הדברים לפי המציאות החדשה?

ג. פח: גידום ד' עוררתי את השאלה שאותו עורך ח"כ שחל לגבי סעיף 2(5). בענין החשלוטים אני מציע להוריד את הסעיף 2(5) מהתקנון.

ד. ויינשל: לא סוכם סופית התקציב לשנה הבאה.

סיבה שניה היא, שאי אפשר להעריך את המצב. אין נתונים ואין סקר על אופי של החיילים המשוחררים, כמה מהם זכאים וכו'. מה שאפשר להגיד הוא, לפי הערכה יגיע סכום הסיוע לכל יעדי השיכון ממקורות תקציב ובנקים ל-1.2 מיליארד ל"י. מספר הזכאים שיהיה חיילים משוחררים יהיה בין 40% ל-80% מכלל הזכאים. לפיכך עלות התכנית תהיה בין 48 או 50 מיליון ל"י לכ-100 מיליון ל"י.

למעשה, המוזכר הוא ב-24 אלף פחדונות דיוור, וזה לא מספר סופי. משום שהשיכון נותן סיוע למשכנתאים שרוכשים דירות בשור הפרטי. יש גם חלופי דירות. הפוטנציאל לדירות הוא תוספת לדירות שיש במדינה. (מ. ארנס: האם 2 ל-1 זה סביר?) אינני יודע.

מ. ארנס: הדיווח החודשי שיבוא בשנת 1974/75, שמסתכמות ב-3500 דירות, זאת אומרת שאם הבעיה תפתר, אז צריך שיהיו דירות מעבר שמתפנות.

שר השיכון ז. שרף: מספר הדירות שאמרת הוא מספר הדירות שייגמר לפי מחיריהם לאחר הערכה וגמר.

אינני יודע את המספר שיהיה ב-1975

של הדירות שהתחילו ב-1974. על כל פנים, כאשר התקציב יוגש, אז אנחנו נחיש את ההתחלות, כי לפי ההתחלות, בעיקר בבנייה, יש נפילה מספרית, וזה מסכן את ענף הבניה. יש לזה השלכות על המשק בכללו. בנייה שיתחילו בדירות ב-1974, אז 80% מהן ייגמרו ב-1975. הכל בנייה פרטית.

למעשה, אי אפשר להעריך כמה דירות יתחילו

לבנות בידני 1974. הנה, בשנת 1973 נגמרו 49 אלף דירות. ניקח מהם 17-18 אלף דירות עבור העלייה, ועוד 3000 דירות בשביל בית שני - לבן או לבת. אף אם נוריד את כל זה, אז 20-25 אלף דירות מחוץ 49 אלף דירות שייגמרו, יימכרו ביד שניה. כלומר, אתה צריך להוסיף על ההצעה.

לולא המלחמה, אז הערכנו שייגמרו

62 אלף דירות. אם נוריד 23-24-25 אלף דירות, אז אנחנו מגיעים לעוד 37-38 אלף דירות שב-1974 יתפזרו. זאת אומרת, שיש מלאי נוסף של 13 אלף, פלוס איכס דירות שייגמרו מהבניה, והכל יחד מתכם ב-50 אלף דירות.

מקבל הלוואה הולך לשוק לקנות דירה, או

דירה חדשה שיש בשוק. מה שאנחנו לא יודעים הוא, שניתנות הרבה הלוואות גדולות ובתנאים נוחים. אם לא יעלו את המחירים, אז נצטרך להגדיל את ההלוואות. אי אפשר לתדגם את זה למספורים.

ביחס לסעיף 2(5): איש שקטנו אוחז לחברה

או למוסד שיכון לפני שנה, או לפני כחודש, והוא חתם במחיד קבוע - הרי שלגבי אמיתות אנחנו קבענו עם חברות שיכון איכס אחוזים, והמחיר הוא קבוע. לגבי העתיד אנחנו לא קבענו עדיין, כי העליות הן כל כך מהירות, שהחברות אינן מוכנות להסתכן.

אם הוא חתם לפני שנה, הרי שהוא לא

נידוק. כי היה זה במחיד קבוע, אם הוא שילם 4-6-8 השלומים - אגב, אני טפלת במקרה כזה שהחזתם החוזה נהרג, לכן טפלת בשביל האלמנה. גם אשתי האלמנה היחה חתומה. היא קבלה צו ירושה, ועכשיו היא תקבל את הדירה.

הבעיה היא לגבי גובה התשלומים.

יש טיפול בעניין זה עם משרד הבטחון. הוא חתם על חוזה, והוא לא הפסיד. יש הודאה של שר הבטחון של דחיית התשלומים והארכת מועדים. יש הצמדות, וגם בלי הצמדות. יכול להיות שהיו מקרים שיצטרכו לספל בהם באופן מיוחד. המענק שקבל, יפצה גם חלק של הקרן.

אם יש 4 חודשי רביית כלשהי, הרי

כל הרבייה היא של 3%, וההצמדה זה עוד 6%. ביחד זה 9%, והרי הוא יקבל במשך שנה סכום כסף שיעלה על איכס אחוזים. לכן לא נראה לי שיש לבטל את סעיף 5, כי המענק עונה על הבעיה. (ח. קורפו: זה שיחתום בעוד חודש, במה הוא נפגע?) בזה שהוא ישלם יותר.

ג. פח: מדוע להכניס רגשות לא נפונים. הרי

זה מכסים 4000 ל"י. הבחורים

יושבים 3-4 חדשים, אז איזה אסון יש בזה?

ד. ויינשל: יכול להיות שהנדידות שמונחים לפניכם

גודמים לאי הבנה. התכנית לזוגות

צעירים היא התכנית שנמצאת בחוקף. לקראת שנה הבאה מתכננים תכנית חדשה. את הפרטים תמצאו בנייר הצהוב.

ד. ויינשל:

לגבי המכס'מס שניחן - זה בסביבות 7000 ל"י. (ב) אינני חושב שבטעיה 5 יש אי בהירות בניסוח. אם קיימת אי בהירות, אז יחקנו אותו. הר"י כתוב "לפני שהוא תובע את זכותו", ואם הייתם מוסיפים "לא חתם" - אז לגמיו הוא תובע זכותו לפי החוק.

ג. פח: כתוב כאן מ-6 בספטמבר 1973. אני מציע לפני תאריך זה.

ז. שרף: מ-1 באפריל 1973.

מ. שחל: זה סביר.

ד. ויינשל: הנימוק היי כזה, כדי לתח פיצוי - זה לא פיצוי כספי עבור סבל במלחמה, אלא עבור הפסד כספי עקב הירחוי הייל בצבא. לכן מפצים אותו על האיחור שהיה לו בעניין זה. לכן אני לא מציע להחיל את החוק לפני 6 בספטמבר, כי הוא כאלה שהיו קודם לכן במילואים.

ד. אלפנדר: חודש לפני המלחמה.

היו"ר י. קרגמן: אני מניח שהסיכום שנקבל יכול להיות טוב. אנחנו נקבל את הצעת ח"כ פח - להמליץ על אפשרות ליהנות מ-12 חלומים מוקטנים על המשכנתא (עד 200 ל"י לחודש) במשך תקופה של 18 חודש.

ג. פח: לעניין 15% - ביץ 10% ל-15% - אני מציע לקבל את הצעת ח"כ פלומין האומרת, 15% לאותו חייל שהיה עקב שירות.

היו"ר י. קרגמן: אני לא מציע לך לעסוק בזה עד כדי כך. כל ההלוואות העלינה מעל 95% לדירה.

ע. פיינרמן: אני מציע שבקביעת הזכאות לדיוור יקחו בחשבון גם את אורך תקופת השירות ושיחנו ניקוד עבור 3 חודשי שירות, 6 חודשי שירות ולמעלה מזה, כפי שנותנים ניקוד עבור אורך תקופת הנשואין. אני מציע לקבל את זה בתור המלצה.

ז. שרף: אני מציע, אם מותר לי אדוני היושב ראש, שוועדת הכספים לא תסכם משאלה.

אנחנו שמענו את הדברים. כל מה שנאמר כאן אנחנו נשב ונבדוק.

היו"ר י. קרגמן: הוועדה רשמה לפנייה ששר השיכון שמע את הדברים, ואנחנו נעביר לו את הפרוטוקול.

ס ו כ מ . א. להעביר את הצעת ח"כ פיינרמן בענין מתן ניקוד
נוסף לחיילים משוחררים לשר השיכון.

ב. להמליץ על אפשרות להינות מ-12 חלומים מוקטנים על
משכנחא (עד 200 לוי לחודש) במשך תקופה של 18 חודש.

ה ו ח ל ט . לאשר את התקנות הנ"ל בתקונים הבאים:
א. בסעיף 2 - במקום 10% יבוא "15";
ב. בסעיף (5)2 ייווספו המלים "לפני 6.9.73";
ג. תיווסף הוראה הקובעת שסך ההלוואה לא יעלה
על 95% ממחיר הדירה.

ח . קודפנו: לענין תשומח לבו של השר לגבי הניקוד:
היה טוב שכל הניקוד יהיה בתקנות, ולא
בהוראות.

(ב) אני מציע לכתוב 25% במקום 15%.

שר השיכון ז. שרף: שר השיכון איננו יכול לפרסם תקנות
אם אין לו חוק. החוק נוחך לו סמכות
לכר. אני יכול לומר - וכאן אני מזהיר מפני זה שחוק שנוחך זכויות,
אז הוא יהיה לכל אוכלוסיית המדינה. מרבית השיכון היום באה מהסוכנות
ולא מהמדינה. אסור לנו להשמש בכספי הסוכנות.

היו"ר י. קרגמן: אני מציע שנסתפק ב-15%, כפי שהחלטנו
על זה קודם לכן.

ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ קורפנו - לא נתקבלה

הצעות יושב ראש הוועדה שבשיכון ובהחלטות - נתקבלו

היו"ר י. קורמן: אני רוצה להודיע, שיש לנו ועדה משותפת עם ועדת חוץ ובטחון בקשר לציווד לחיילים. ועדת הכנסת החליטה שתהיה ועדה משותפת של 10 חברים. (מ. ברעם: של 12 חברים) אנחנו ניתן 6 חברים, והם:

חברי הכנסת פת, קורפו, בן-מאיר, גרשוני, פינרמן וקורן.

אלה הם ששת חברי ועדת הכספים שישתתפו בוועדה המשותפת עם ועדת חוץ ובטחון. כך סוכם בינינו.

תודה רבה, ושבת שלום. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 11,40.